

Sygn. akt I KO 26/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie T. B.,
oskarżonego o czyny z art. 207 § 1 k.k., art. 200 § 1 k.k. i art. 191 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w O.
z dnia 8 czerwca 2021 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2021r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w O., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że sprawa dotyczy adwokata wpisanego na listę przy Izbie Adwokackiej w O., który również wykonuje swój zawód w okręgu Sądu wnioskującego, zatem rozpoznanie sprawy przez ten Sąd mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny. Ponadto wskazano, że rozpoznanie niniejszej sprawy w okręgu sądu (...) z udziałem przedstawicieli olsztyńskiego wymiaru sprawiedliwości miałoby „wpływ na wzrost napięcia emocjonalnego oskarżonego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy, w utrwalonym orzecznictwie, niejednokrotnie podkreślał, że przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie wskazanego przepisu, przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie **realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie** (vide: postanowienie SN z dnia 14.06.2018r., sygn. akt V KO 35/18, LEX nr 2509717). Przekazanie sprawy może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy w sprawie występują takie szczególne, uprawdopodobnione okoliczności, że mogą one zasadnie stwarzać w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do obiektywnego jej rozpoznania w danym sądzie oraz o tym, że przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do sprawnego jej rozstrzygnięcia.

Podnoszone przez Sąd wnioskujący okoliczności związane z wykonywanym przez oskarżonego zawodem adwokata na terenie jurysdykcji Sądu właściwego oraz jego ewentualnym komfortem emocjonalnym i psychicznym – w sposób oczywisty – nie są okolicznościami stwarzającymi wątpliwości o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie właściwym. W sprawie niniejszej akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w O. w dniu 7 grudnia 2018r., zawnioskowano w nim do bezpośredniego przesłuchania 14 świadków (k-2436-2447, tom XIII). T. B. oskarżony został o popełnienie trzech czynów, tj. z art. 207 § 1 k.k., art. 200 § 1 k.k. i art. 191 § 2 k.k. Jak wskazał sam Sąd wnioskujący, w sprawie został otwarty przewód sądowy i przeprowadzono już istotne czynności dowodowe. Na tym etapie rozpoznawania sprawy bezcelowym byłoby więc przekazywanie jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Obawa odnośnie do możliwości zaistnienia w przyszłości w odbiorze zewnętrznym wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy, jeśli nie ma żadnych realnych podstaw, nie może uzasadniać uchylania się przez sąd od rozpoznania sprawy. Autorytet sądu buduje sprawne, bez zbędnej zwłoki, przeprowadzenie każdego

postępowania i wydanie, na podstawie wnikliwej i bezstronnej oceny dowodów, sprawiedliwego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20)". Z pewnością też podnoszona przez Sąd wnioskujący okoliczność związana z potrzebą zapewnienia oskarżonemu „komfortu psychicznego” nie może uzasadniać konieczności skorzystania z instytucji unormowanej w art. 37 k.p.k.

Z opinii sądowo-lekarskiej z dnia 28 maja 2021r. sporządzonej przez lekarzy Uniwersytetu (...) w O. wynika jednoznacznie, że stan zdrowia oskarżonego uległ poprawie, chociaż niestety nie kontynuuje on leczenia psychiatrycznego. W aktualnym stanie psychicznym jest on zdolny do osobistego udziału w czynnościach procesowych. W omawianej opinii stwierdzono nadto, że zdolność T. B. do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny jest utrudniona, wobec czego wymaga pomocy adwokata. W przedmiotowej sprawie został ustanowiony obrońca z wyboru, zatem nie ma żadnych przeszkód do kontynuowania postępowania przed właściwym sądem.

Strony niniejszego postępowania mają prawo oczekiwać na rozpoznanie sprawy w rozsądnym terminie, a temu z pewnością nie będzie służyło przekazanie jej - na obecnym etapie procedowania - do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Wobec powyższego orzeczono jak w postanowieniu.